

la contra | ENRIC RAMIONET

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

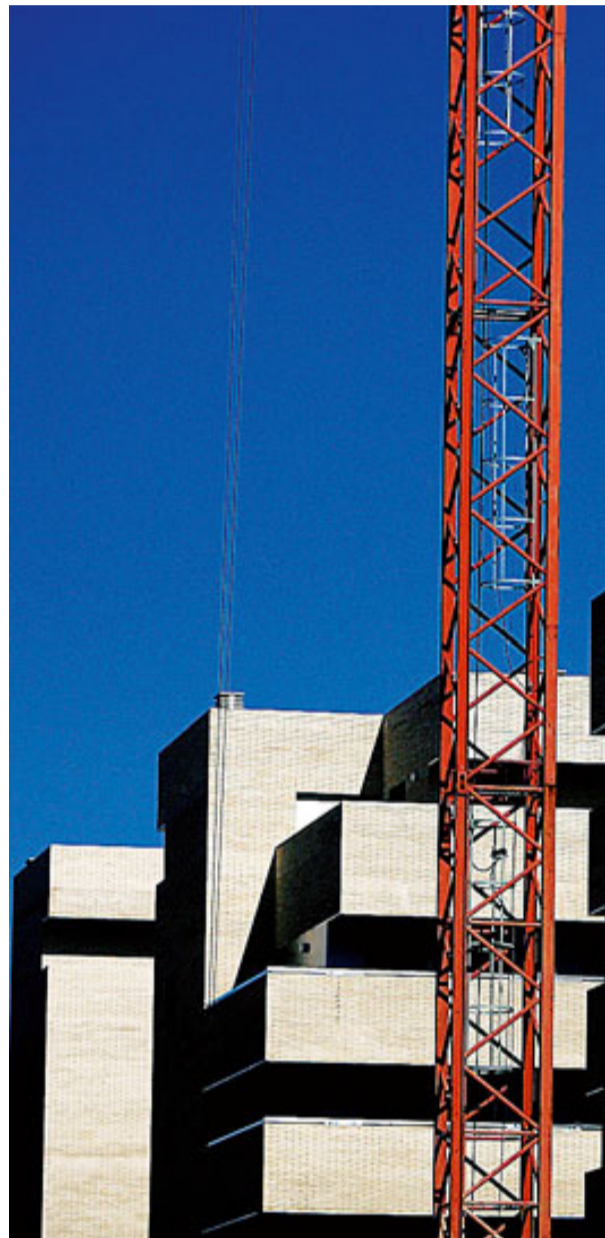
Pecats capitals

La banca, que hauria de fer la funció de bé públic, segueix sense fer-la malgrat els ingents recursos que ha rebut, perquè està centrada en els seus balanços comptables

Fa un parell d'anys, en uns moments en què el negoci immobiliari projectava a l'univers econòmic espectaculars castells de focs, els vaig parlar de les penalitats del meu veí Bahoré i la seva hipoteca. De les seves dificultats per aconseguir el pacte que ha fet amb la vida, de la impossibilitat de trobar aleshores, entre nosaltres i sota aquest cel, ni un trist habitatge de lloguer malgrat que justament deixava les suors diàries i les plusvàlues en una empresa que es dedicava a construir-ne. I de com la força del destí l'havia obligat a hipotecar-se, amb el seu germà, per comprar un pis modestíssim en una zona deprimida. Naturalment per sobre del valor real i incrementant el seu endeutament amb diverses minuts astronòmiques d'intermediaris escassament escrupolosos. Ja s'ho imaginem: ara en Bahoré està a l'atur i les seves angúnies habituals s'estan perfeccionant fins a la desesperació.

M'ho ha demanat i en nom seu he trucat a l'entitat bancària que li va concedir el crèdit per implorar a la desesperada un ajornament en el pagament de la darrera quota. La conversa no ha anat bé. L'interlocutor, d'entrada, m'ha etzibat un «no em parli de dificultats ni de problemes personals» gens esperançador. No es planteja deixar de pagar, li dic, però ara un fraccionament l'ajudaria... No som cap ONG, m'ha respost, i s'ha enfilat pels viarans de les normes que ha d'acomplir i dels compromisos contractuals, i de la irresponsabilitat «d'aquesta gent» i m'ha amenaçat amb l'embarcament comentant que no serà el primer que hagi d'anar a viure sota un pont.

El sentit del seu discurs no és gaire diferent del que m'esperava però sí que ho són les formes. A l'Occident civilitzat els botxins acostumen a tenir més bones maneres. Aquí sabem executar amb una educació exquisida. Però aquesta fredor cínica i aquest to revoltent, o millor dit: revolucionen i no em puc estar de preguntar-li com ho veu això del rescat de les entitats financeres amb recursos públics? Ho troba bé

Pisos en construcció. / MANEL LLADÓ

que s'hagi de treure diners de tothom per donar-ne als bancs? I quina opinió té de les irresponsabilitats que han convertit aquesta vergonya en necessària, i de les que varen inflar i finalment fer explotar la

bombolla immobiliària? Li dic que no cal haver estudiat economia a Harvard ni a Columbia per adonar-se que doblant la vida de les hipoteques es doblava els preus dels habitatges, ni per saber que la pandèmia que està ensorrant l'economia de tots els països que ja no viuen sempre entre runes cal agrair-la fonamentalment a la voracitat dels que han determinat les normes que ell segueix amb entusiasme. En realitat, no sé si li ho he dit o m'hauria agradat dir-li-ho, però el meu interlocutor fa estona que m'ha abandonat.

Més enllà de les formes irritants l'entenc perfectament. Els bancs no són ONG sinó negocis privats i el seu objectiu és guanyar diners per poder fer-ne ostentació i multiplicar-los. Que tinguin les formacions polítiques i molts mitjans de comunicació en la seva llista de deutors ens dona una idea del lloc que ocupen al món, però no tenen responsabilitats públiques, ni se'ls pot demanar que es posin al servei de l'interès general. I aquest deu ser el problema.

El sistema financer que ha de greixar l'economia de les empreses, dels consumidors i de l'activitat productiva sí que deu ser un bé públic, però la banca, que hauria de fer aquesta funció, malgrat els ingents recursos que ha rebut segueix sense fer-la perquè està centrada en els seus balanços comptables. I em penso que en Bahoré no hauria de ser l'únic d'haver-se'n adonat.

300.000

Comencen a sentir-se els primers comentaris sobre les conseqüències socials de la crisi. En diuen així, «socials», una expressió que no deixa de ser un eufemisme, perquè molta gent comença a intuir que s'acosta el dia en què serem testimonis (o actors) d'alguna cosa semblant a una revolució. La xifra de persones que d'aquí a uns mesos deixaran de cobrar el subsidi d'atur és una dada freda (una altra d'aquestes dades fredes que a vegades passen desapercibudes) que conté una tremenda quantitat d'energia calòrica, combustible. La gent pot anar tirant amb aquest pagament mensual i, en certa manera, encara pot fer front (amb algun coixí redemptor, amb ajuts d'aquest tipus) a les despeses diàries, a les més elementals. El dia que se'ls acabin els ingressos, ¿què faran? Francament, no ho sé, però sí que sé albirar un panorama no gens galdós, quasi m'atreveria a dir que terrible, ignot, no gaire esperançador. Fins fa ben poc, la crisi ressonava entre nosaltres com una mena de maledicció bíblica antiga, quasi com un experiment en un laboratori llunyà. En sabíem les causes (més o menys) i començàvem a patir-ne els efectes. Tanmateix, però, d'una manera discreta, quasi amb sordina, si no és que tenies diners a la borsa i veies com les accions baixaven de valor. Sentíem i llegíem comentaris de grans estafes i ens meravellàvem que no s'haguessin enxampat abans els criminals que les havien perpetrat. Podíem tenir a prop alguna dificultat, podíem percebre que no hi havia alegria, però, en tot cas, la situació es podia resumir en un viure a l'expectativa, amb la confiança que tot això que ens passa fos un mal fugisser, un refredat.

La xifra dels desocupats que deixaran de cobrar, prop de 300.000, planteja un escenari ben diferent. No es tracta de revolucionaris disposats a ocupar el palau d'hivern de les entitats bancàries. No es tracta d'arrauxats que vulguin sortir al carrer a cremar esglésies. Són, seran, pares de família que tindran enormes dificultats per alimentar els seus fills i aquest és el motor d'unes indignacions que no tenen aturador.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC
ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT I DURABILITAT. MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
 www.ormetal.es

122454-617709B

PUBLICITAT

rebaixes **Stein**

articles de pell

descomptes fins al **50%**

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
 Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

MIRA'M
 INTERIORISME

972 78 00 39
 mireia-miram@feliuimoy.com

GRUP FELIU MOY
 SERVEI GLOBAL

PUBLICITAT

NISA
 EQUIPMENTS

Necessita:

- 1 oficial frigorista
- 1 oficial electricista nivell FP2

Av. Sta. Coloma, 33-35 - 17800 Olot
 Tel. 972 26 58 46

PUBLICITAT

projectes i reformes LCS

Reformem tot tipus de vivendes i locals. Bon servei i professionalitat.

comercial@projectesireformes.com
 www.projectesireformes.com

Tel. 679 38 26 31
 972 41 11 29

Lluís
 812255-9506404